RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 65.694 van 27 maart 1997
in de zaak A. 73.568/VII-15.279.

In zake : Marcel JACOBS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. PIESSEVAUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Albertlaan 137/5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
G. Van Haelenlaan 8-10.

tussenkomende partij :

de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel JACOBS op 14 maart 1997 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het ministerieel besluit van 5 maart 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij een aanvraag tot afwijking van artikel 5.32.10.2., § 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, ingediend door de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER met betrekking tot een inrichting gelegen te Heusden-Zolder, met name de permanente omloop te Zolder-Terlamen, wordt ingewilligd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. PIESSEVAUX, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat D. DE GREEF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER aan wie de bestreden afwijking werd toegestaan met een verzoekschrift ter terechtzitting neergelegd, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER exploiteert op het grondgebied van de gemeente Heusden-Zolder een omloop voor motorvoertuigen. Verzoeker, Marcel JACOBS, woont op ongeveer 200 meter van de omloop.

2.2. Met een besluit van 22 december 1989 van de gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu wordt aan de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER een vergunning verleend voor het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten met, alsook recreatief gebruik van motorvoertuigen en -rijwielen op de omloop gelegen te Zolder-Terlamen, en zulks voor een termijn verstrijkend op 31 december 1999. Er wordt toelating gegeven voor activiteiten van categorie A, B en C. Voor elk van die activiteiten wordt aangegeven op welke dagen zij mogen plaatsvinden, en welke voorwaarden, inzonderheid op het vlak van geluid, er gelden. De omloop mag niet worden gebruikt op O.H. Hemelvaart en O.L.Vr. Hemelvaart, alsook gedurende één weekend (zaterdag en zondag) per maand.

De activiteiten van de A-, B- en C- categorie worden als volgt omschreven :

> "<u>Activiteiten van de A-categorie</u> :
> Wedstrijden, test- en oefenritten met, alsook recreatief gebruik van motorvoertuigen of -rijwielen zonder geluidsbeperking.
> <u>Activiteiten van de B-categorie</u> :
> Wedstrijden met gezamelijk vertrek met motorvoertuigen of -rijwielen waarbij de geluidsimmissie L5 op de referentiemeetplaats, Rustplein 7 te HEUSDEN-ZOLDER maximum 60 dB(A) bedraagt en de geluidsemissie L_A maximum op de meetplaats langsheen de omloop niet hoger is dan 95 dB.
> <u>Activiteiten van de C-categorie</u> :
> Test- en oefenritten met, alsook recreatief gebruik van motorvoertuigen of -rijwielen, waarbij de geluidsimmissie L5 op de referentiemeetplaats, Rustplein 7 te HEUSDEN-ZOLDER maximum 60 dB(A) bedraagt en de geluidsemissie L_A maximum op de meetplaats langsheen de omloop niet hoger is dan 95 dB";

2.3. In het Belgisch Staatsblad van 31 juli 1995 verschijnt het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen

inzake milieuhygiëne (VLAREM II). Artikel 5.32.10.2, § 1, van dit besluit omvat een aantal verbods- en afstandsregels waaraan omlopen voor motorvoertuigen moeten voldoen. Het wordt niet betwist dat de omloop van de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER niet aan alle verbods- en afstandsregels voldoet, doch de omloop, die een bestaande inrichting is, kan genieten van een overgangsbepaling die is neergelegd in artikel 5.32.10.2, § 4, dat luidt :

> "De verbodsbepalingen van §1 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.
> Voor de bestaande inrichtingen die niet beantwoorden aan deze verbodsbepalingen moet er een evenwicht bestaan tussen de open en de gesloten dagen in de weekends. Dit evenwicht houdt in dat op maandbasis het aantal zaterdagen- zon- en feestdagen met ingedeelde activiteiten niet hoger mag zijn dan het aantal zaterdagen, zon- en feestdagen zonder ingedeelde activiteiten".

Dit voorschrift treedt in werking op 1 januari 1996.

2.4. Met een schrijven van 7 augustus 1995, aangetekend verzonden op 10 augustus 1995, vraagt de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER aan de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu een afwijking van artikel 5.32.10.2, § 4, van VLAREM II. Op deze afwijkingsaanvraag wordt gunstig beschikt door een ministerieel besluit van 22 december 1995, doch dit ministerieel besluit wordt geschorst door ’s Raads arrest nr. 62.894 van 31 oktober 1996.

Ter terechtzitting is gebleken dat desondanks de tussenkomende partij voorts gedurende ongeveer drie weekends per maand activiteiten heeft laten doorgaan, dit nadat de justitiële rechter in kort geding na belangenafweging een vordering van verzoeker tot het doen naleven van ’s Raads schorsingsarrest, dit in de maand november, had afgewezen.

2.5. Op 5 maart 1997 wordt de bestreden beslissing genomen, die er toe strekt enerzijds het ministe-

rieel besluit van 22 december 1995 in te trekken en anderzijds andermaal een afwijking toe te staan op artikel 5.32.10.2, § 4, van VLAREM II :

- op maandbasis mogen er op het circuit maximaal 2 weekends van de A-categorie worden ingericht; voor de overige weekends van de maand zal het circuit één weekend gesloten zijn en zullen voor de resterende weekends van de maand enkel activiteiten van B- of C-categorie toegelaten zijn;
- voertuigen met een emissieniveau van meer dan 95 dB(A) die aan B- of C-activiteiten deelnemen, dienen nadat zij het emissiemeetpunt zijn gepasseerd, tijdens dezelfde ronde het circuit te verlaten.

3. Overwegende dat verzoeker geen belang heeft bij de vordering tot schorsing voor zover het bestreden besluit het ministerieel besluit van 22 december 1995 intrekt;

4.1. Overwegende dat de tussenkomende partij betoogt dat uit volgende bewoordingen van het "beschikkend gedeelte" van het verzoekschrift : "verzoekt verzoeker de Raad van State (...) het bovenstaand verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging ontvankelijk en gegrond te verklaren" en "de schorsing van de tenuitvoerlegging uit te spreken ... tot aan de dag dat uw Raad zal uitspraak gedaan hebben over het verzoek tot nietigverklaring ...", blijkt dat verzoeker eigenlijk een gewone schorsing en geen schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid nastreeft, zodat de vordering onontvankelijk is;

4.2. Overwegende dat verzoeker op zijn verzoekschrift volgende betiteling heeft aangebracht : "verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid"; dat hij zijn verzoekschrift aanvangt als volgt : "verzoeker heeft de eer overeenkomstig artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van

State, de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging te vorderen van ..."; dat op bladzijde 9, 10 en 11 hij een omstandige uiteenzetting geeft over "de omstandigheden die een schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen" en in die uiteenzetting tracht aan te tonen dat een gewone schorsingsprocedure het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan voorkomen; dat het derhalve duidelijk is dat verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingesteld; dat overigens in haar verzoekschrift de tussenkomende partij ingaat op de argumenten door verzoeker aangebracht ter ondersteuning van de dringende noodzakelijkheid; dat de exceptie wordt verworpen;

5.1. Overwegende dat de tussenkomende partij doet gelden dat de Raad van State niet bevoegd is om over de vordering uitspraak te doen omdat verzoeker op bladzijde 7 en 11 van zijn verzoekschrift respectievelijk heeft gesteld : "Hierdoor wordt verzoeker (en met hem de volledige buurt) teruggeplaatst in de onhoudbare toestand die het uitvaardigen van artikel 5.32.10.2, § 4 voorafging. Het subjectieve recht dat hij kan ontlenen aan het nieuwe voorschrift, wordt dusdoende, nog voor de inwerkingtreding ervan gefnuikt door een individueel afwijkend besluit" en "in de periode april-september daarentegen speelt het voorschrift van artikel 5.32.10.2, § 4 een belangrijke rol in het vrijwaren van verzoekers subjectief recht op (enige) rust";

5.2. Overwegende dat de exceptie niet opgaat; dat immers, het gevorderde de schorsing betreft van eenzijdige constitutieve rechtshandeling door de overheid genomen binnen het raam van haar discretionair appreciatierecht; dat het gegeven dat een schorsing van die rechtshandeling een weerslag kan hebben op verzoekers subjectieve rechten, aan de bevoegdheid van de Raad van State geen afbreuk doet;

6.1. Overwegende dat de tussenkomende partij betoogt dat verzoeker zich beroept op artikel 5.32.10.2 van VLAREM II, dat evengenoemd artikel afstandsregels invoert, die overeenkomen met bufferzones, dat bijgevolg die afstandsregels en de regels die de gelijkwaardigheid beogen maatregelen zijn van ruimtelijke ordening, welke dienen te gebeuren in de plannen van aanleg, dat derhalve artikel 5.32.10.2 van VLAREM II onwettig is, "want aangetast door machtsafwending";

6.2. Overwegende dat artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) bepaalt :

> "De Vlaamse Regering wordt gemachtigd algemene of per categorie van inrichting geldende milieuvoorwaarden uit te vaardigen, waarvan ze, indien om technische redenen noodzakelijk, bij gemotiveerd besluit kan afwijken.
>
> Met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu kunnen deze milieuvoorwaarden bepalingen bevatten die de toelaatbaarheid van bepaalde inrichtingen in sommige gebieden beperken of verbieden.
>
> De vergunningverlenende overheid kan bij het verlenen van een vergunning bijzondere exploitatievoorwaarden opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu";

dat die bepaling de Vlaamse regering de mogelijkheid biedt om in het kader van de milieuvergunningsreglementering verbods- en afstandsregels op te leggen; dat de exceptie wordt verworpen;

7. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of

verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

7.1.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 1.2.2.1. en 1.2.2.2. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II) onder meer doordat in het aanvraagdossier geen "technische redenen" worden aangedragen ter motivering van de afwijking en in dat dossier geen "gelijkwaardige waarborgen" werden voorgesteld;

7.1.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij betogen dat het middel feitelijke grondslag mist en desbetreffend verwijzen naar de motieven opgegeven in de afwijkingsaanvraag van 16 augustus 1995;

7.1.3.1. Overwegende dat artikel 1.2.2.2., § 1, van VLAREM II bepaalt dat de in artikel 1.2.2.1. bedoelde individuele afwijking op de milieuvoorwaarden schriftelijk moet worden aangevraagd door de exploitant van de inrichting en dat de aanvraag volgende elementen moet omvatten :

> "1° ...
> 2° de technische redenen die de afwijking motiveren
> 3° een voorstel van maatregelen die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken;
> 4° ...";

7.1.3.2. Overwegende dat blijkens de aanhef van het bestreden ministerieel besluit de afwijkingsaanvraag van de tussenkomende partij is gemotiveerd door de volgende "technische redenen" :

> "1) In het M.B. dd. 22 december 1989 is o.m. vermeld :

’Overwegende dat de oplegging van strenge voorwaarden, inzonderheid de installatie van geluidsimmissie- en geluidsemissiemeetposten een langere vergunningstermijn verantwoordt’.
Verzoekster is steeds de voorwaarden nagekomen die opgenomen zijn in voormeld M.B. en er werden geen overtredingen op de vergunningsvoorwaarden vastgesteld door de controlerende overheid. Verzoekster zal zich ook verder aan die vergunningsvoorwaarden houden.

2) Verzoekster ressorteert onder de ’bestaande inrichtingen’ die niet beantwoorden aan de verbods- en afstandsregels van artikel 5.32.10.2 van titel II van het Vlarem. Voor deze inrichtingen moet er, binnen een overgangstermijn die loopt tot 1 januari 1996, een evenwicht bestaan tussen open en gesloten dagen in de weekends en dit op maandbasis. Verzoekster wenst te benadrukken dat er op jaarbasis al meer dan een evenwicht is. Immers is het circuit gedurende 192 dagen per jaar gesloten of slechts open voor stil gebruik (= C-activiteiten) en maar gedurende 173 dagen open voor A- en B-activiteiten.
Het behouden van een evenwicht voor de weekends op maandbasis maakt de verdere uitbating van het circuit totaal onmogelijk.
Verzoekster is derhalve qua kalender volledig afhankelijk van de officiële internationale (Fédération Internationale Automobile uit Parijs) en nationale (Koninklijke Automobielclub van België) instanties.
Indien ingevolge de toepassing van titel II van het Vlarem nog één of twee weekends extra per maand dient gesloten te worden, bovenop de sluiting van één weekend per maand voorzien in de huidige uitbatingsvergunning, wordt verzoekster meer gestraft dan welke organisatie ook. Geen enkele organisatie of inrichter van sportwedstrijden heeft de strenge voorwaarden van het ministerieel besluit van 22 december 1989 moeten eerbiedigen. Verzoekster doet dit echter wel.
Een evenwicht op maandbasis is onrechtvaardig omdat maanden zoals januari, februari, maart, oktober, november en december niet echt dienstig zijn voor wedstrijden van autosport en aanverwante inrichtingen. Het seizoen is maar van april tot en met september van elk jaar, periode waarin de meeste activiteiten georganiseerd worden.
Het sporttoerisme dat zo belangrijk is voor Zolder, de provincie Limburg en een groot deel van Vlaanderen komt ook maar gedurende die enkele zomermaanden tot zijn recht (750.000 toeschouwers per jaar).

> Indien de voorwaarden, opgelegd in Titel II van het Vlarem strikt worden toegepast op verzoekster, dient het circuit gesloten te worden.
> Immers de weinige weekends dat er eventueel in de zomer kan geëxploiteerd worden, zijn niet voldoende om de zeer hoge kosten en uitgaven (onderhoud, personeel, investeringen enz...) te kunnen compenseren.
> Verzoekster ontmoet zeer grote concurrentie vanwege het circuit van Francorchamps, alwaar de strenge reglementering van het ministerieel besluit van 22 december 1989 niet geldt";

7.1.3.3. Overwegende dat in het Verslag aan de Vlaamse regering dat voorafgaat aan VLAREM II dat in artikel 1, 29e, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) een definitie invoert van het begrip "beste beschikbare techniek" volgende toelichting wordt gegeven bij het begrip "techniek" : "zowel de toegepaste techniek als de wijze waarop de installaties zijn of worden ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd, en ontmanteld. De technieken moeten in de betrokken sector zowel uit een bedrijfstechnisch als uit een bedrijfseconomisch oogpunt haalbaar zijn"; dat die toelichting overeenstemt met de gangbare taalkundige betekenis die aan het begrip techniek wordt gegeven; dat prima facie onder "technische redenen" dan ook moet worden verstaan redenen die betrekking hebben op het productieproces, de activiteiten en werkwijze van een inrichting; dat dit des te meer klemt aangezien VLAREM II een geheel van milieuvoorwaarden, van technische voorschriften, bevat die gelden met betrekking tot de installaties, de productiewijze, de emissies enz., van hinderlijke inrichtingen en de artikelen 1.2.2.1. en 1.2.2.2. van VLAREM II er juist op gericht zijn een afwijking mogelijk te maken van die technische voorschriften indien zou blijken dat een inrichting om redenen die inherent zijn aan de installaties, de productiewijze en dergelijke meer, dus om technische redenen, niet kan

voldoen aan een of meerdere van die technische voorschriften;

7.1.3.4. Overwegende dat de door verzoeker aangevoerde "technische redenen", te weten de omstandigheid dat men in het verleden de vergunningsvoorwaarden van het ministerieel besluit van 22 december 1989 naleefde en de omstandigheid dat het economisch onhaalbaar is een weekend op twee op maandbasis te sluiten niet als technische redenen in de zin van artikel 1.2.2.2., 2e, van VLAREM II kunnen worden aangemerkt;

7.1.3.5. Overwegende, wat betreft het vereiste voorstel van maatregelen, die van aard moeten zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en het leefmilieu, dat de tussenkomende partij blijkens het bestreden besluit desbetreffend "volgende maatregelen voorstelt" :

"1) In de voorwaarden van de exploitatievergunning van 22 december 1989 is reeds voorzien dat verzoekster elke maand één weekend dient te sluiten, hetgeen altijd werd toegepast;
2) Het ecologisch evenwicht in relatie tot de omgeving is beoogd door de oplegging van de immissienorm van maximum 60 dB(A) (L_5) voor de activiteiten van de B- en de C-categorie, op de referentiemeetplaats, Rustplein 7 te Heusden-Zolder;
3) Het ecologisch evenwicht is tevens beoogd door de oplegging van de emissienorm $L_{A,max'}$ op de meetplaats langsheen de omloop, die niet hoger mag zijn dan 95 dB(A) voor motorvoertuigen of -rijwielen tijdens activiteiten van de B- en C-categorie;

4) In de voorwaarden van de exploitatievergunning van 22 december 1989 is voorzien dat verzoekster geen activiteiten mag exploiteren op de feestdagen, O.L. Heer Hemelvaart en O.L. Vrouw Hemelvaart (15 augustus)";

7.1.3.6. Overwegende dat voornoemde maatregelen, die door de verwerende en de tussenkomende partij als een voorstel van maatregelen worden aangebracht, louter maatregelen betreffen die reeds waren opgelegd door het vergunningsbesluit van 22 december 1989; dat die maatregelen niet van aard lijken te zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden, die prima facie er moeten op neerkomen dat, wanneer drie weekends op vier gereden wordt, mens en milieu in dezelfde mate tegen hinder en risico's zullen zijn beschermd, als wanneer op maandbasis het aantal zaterdag, zon- en feestdagen met ingedeelde activiteiten niet hoger is dan het aantal zaterdag, zon- en feestdagen zonder ingedeelde activiteiten, evenwicht opgelegd bij artikel 5.32.10.2., § 4 van VLAREM II;

7.1.3.7. Overwegende dat het eerste middel in de aangegeven mate ernstig is;

7.2.1. Overwegende dat verzoeker in een zogenaamd derde middel de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert onder meer doordat het bestreden besluit geen "gelijkwaardige waarborgen" oplegt;

7.2.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij betogen dat, getoetst aan de samenlezing van de paragrafen 1 en 4 van artikel 5.32.10.2. van VLAREM II, de in het bestreden besluit opgelegde maatregelen de gelijkwaardigheid garanderen;

7.2.3.1. Overwegende dat overeenkomstig artikel 1.2.2.2. van VLAREM II, in geval de gevraagde afwijking wordt toegestaan, het besluit melding maakt

van de na te leven voorwaarden die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van mens en milieu als de voorwaarden waarvan de afwijking wordt toegestaan; dat het bestreden besluit stelt dat volgende bijkomende maatregelen worden opgelegd die de vereiste gelijkwaardige maatregelen bieden :

> "- op maandbasis mogen er op het circuit maximaal 2 weekends van de A-categorie worden ingericht; voor de overige weekends van de maand zal het circuit één weekend gesloten zijn en zullen voor de resterende weekends van de maand enkel activiteiten van B- of C-categorie toegelaten zijn;
> - voertuigen met een emissieniveau van meer dan 95 dB(A) die aan B- of C-activiteiten deelnemen, dienen nadat zij het emissiemeetpunt zijn gepasseerd, tijdens dezelfde ronde het circuit te verlaten";

dat het besluit die bijkomende maatregelen effectief oplegt;

7.2.3.2. Overwegende dat blijkens artikel 5.32.10.2., § 4, van VLAREM II het aantal zaterdagen, zon- en feestdagen met ingedeelde activiteiten op maandbasis niet hoger mag zijn dan het aantal zaterdagen, zon- en feestdagen zonder ingedeelde activiteiten, daar waar de tussenkomende partij met het bestreden besluit omzeggens drie weekends op vier allerlei wedstrijden mag organiseren, weliswaar beperkt tot de categorieën B en C; dat in acht genomen het gegeven dat in een weekend waarin niet wordt gereden er vanuit het circuit helemaal geen hinder aan mens en milieu wordt veroorzaakt, bezwaarlijk kan worden gesteld dat door het toelaten van B en C-activiteiten gedurende omzeggens drie weekends op vier, weze het met dien verstande dat voertuigen met een emissieniveau van meer dan 95 dB(A) tijdens dezelfde ronde het circuit moeten verlaten, mens en milieu in dezelfde mate tegen hinder en risico’s zullen zijn beschermd als wanneer op het circuit één weekenddag op twee of twee weekends op vier wordt gereden; dat het middel in de aangegeven mate ernstig is;

8.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker er op wijst dat de in artikel 5.32.10.2, § 4, van VLAREM II vervatte regeling hem per 1 januari 1996 gedurende minstens twee weekends per maand enige verademing garandeerde van de hinder, zoals het helse lawaai, de onoverzichtelijke verkeerschaos, parkeerproblemen, zwerfvuil ...) die de omloop in kwestie -welke 750.000 bezoekers per jaar aantrekt- berokkent; dat hij betoogt dat het recht op rust door het bestreden ministerieel besluit wordt teniet gedaan daar het immers "nalaat gelijkwaardige waarborgen op te leggen die het nadeel van het verlies van het recht op rust en de beperking van milieuschade moeten compenseren";

8.2. Overwegende dat blijkens het bestreden ministerieel besluit er ten overstaan van de in VLAREM II vervatte regeling op het circuit van de tussenkomende partij een extra weekend per maand activiteiten van de B- of C-categorie toegelaten zijn; dat het bestreden ministerieel besluit stelt dat de voertuigen die aan die activiteiten mogen deelnemen een geluidsemissie tot 95 dB(A) en een geluidsimmissie tot 60 dB(A) mogen produceren en dat bij een specifiek immissiegeluid van ca 60 dB(A) of hoger ter hoogte van het Rustplein de activiteit die op het circuit bezig is goed tot zeer goed wordt waargenomen terwijl voor een immissiegeluid van ca 55 dB(A) of lager, uitgedrukt als een LA5-1h-niveau ter hoogte van het Rustplein de kans reëel is dat in deze omgeving er reeds een vermenging ontstaat met het aldaar heersende omgevingsgeluid; dat, in acht genomen het gegeven dat verzoekers woning dichter bij het circuit ligt dan het Rustplein en dat de wagens binnen de categorie B en C een immissiegeluid mogen produceren dat toch hoger ligt dan 55 dB(A), er kan worden van uitgegaan dat de kans op geluidshinder voor verzoeker reëel is; dat eveneens kan worden aangenomen dat tijdens de weekends waarop activiteiten

op het circuit plaatsvinden er in de onmiddellijke omgeving hoe dan ook hinder is die ontstaat ten gevolge van een volkstoeloop, zoals parkeerproblemen, zwerfvuil en dergelijke; dat bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan worden voorbijgegaan aan de hierboven gedane vaststelling dat het bestreden besluit niet voorziet in bijzondere voorwaarden als bepaald in artikel 1.2.2.2., § 2, van VLAREM II, die gelijkwaardige waarborgen moeten bieden als de voorwaarden waarvan het de afwijking toestaat; dat, daarenboven, de zware hinder die verzoeker reeds ten gevolge van de reglementaire afwijking moet gedogen tot gevolg heeft dat elke bijkomende hinder als des te erger kan worden ervaren; dat verzoeker voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

9.1. Overwegende dat de uiterst dringende noodzakelijkheid genoegzaam is aangetoond doordat het raceseizoen in principe aanvangt op 1 april en eind oktober een einde neemt;

10. Overwegende dat aan de drie voorwaarden voorgeschreven bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan;

11.1. Overwegende dat de tussenkomende partij de Raad van State vraagt om zoals de kort gedingrechter dat in zijn beschikking van 29 november 1996 heeft gedaan, aan belangenafweging te doen;

11.2. Overwegende dat de Raad van State niet inziet hoe de economische belangen van de tussenkomende partij dienen te primeren op het rustig woonklimaat waarop verzoeker krachtens artikel 5.32.10.2., § 4, van VLAREM II gedurende omzeggens twee weekends per maand aanspraak kan maken; dat dit des te meer klemt nu

evengenoemd artikel voor bestaande inrichtingen bij overgangsbepaling reeds een versoepeling inhoudt t.o.v. de verbods- en afstandsregels vastgelegd bij artikel 5.32.10.2., § 1;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het ministerieel besluit van 5 maart 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij en voor zover een aanvraag tot afwijking van artikel 5.32.10.2., § 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, ingediend door de v.z.w. TERLAMEN-ZOLDER met betrekking tot een inrichting gelegen te Heusden-Zolder, met name de permanente omloop te Zolder-Terlamen, wordt ingewilligd.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig maart 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M.-R. BRACKE.**